

OSTUDA MĚSÍCE

Zanedbaný kousek v centru města

Pani Dana Halíková zdokumentovala svoji každodenní cestu do práce a poslala nám několik fotografií, pořízených v sousedství pomníku legionářů, spolu s komentářem: „Nuto podotknout, že kdyby nebylo těch, co nepořádek dělají, tak by nebyli, ale jestliže jsou lidé lhotejší ke svému okolí a spoléhají na anonymitu velkoměsta, pak to takhle dopadá. Nechápu, že park z jedné strany uklízí a stará se o něj jiná firma, než v okolí pomníku – jde o Palackého náměstí pod schody. Železo tam leží již dobře dva měsíce, nepořádek kolem lavic je tam téměř neustále, protože se tam schází mládež, než jde do školy, přes léto tam spával někdo na la- vičkách a potom odpoledne je tam také plno. Dva malé koše na odpady jsou věčně plné...“

Zmíněný kousek Zítkových sadů, o jejichž úklid se jinak stará městská část Praha 2, patří do péče Technické správy komunikací. Ta zde však kvůli nedostatku financí úklid nezajišťuje tak často, jak by bylo potřeba, a ani košů tu není dostatek. Čas od času městská část Praha 2 provede úklid na vlastní náklady, což však podstatu problému neřeší. A tak nezbyvá, než tláčit na správce zanedbaného kousku sadů (TSK), aby věnoval této lokalitě více pozornosti a pokusil se najít finanční prostředky na zajištění pravidelné údržby.

Poznámka redakce:

Pokud si všimnete nějakého nešvaru ve svém okolí, neváhejte nám dát vědět. Stačí popsat situaci, případně pořídit foto, a poslat na adresu: ÚMČ Praha 2, redakce novin, nám. Míru 20, 120 39 Praha 2 nebo na e-mail: noviny@p2.mepnet.cz. Můžete také volat na čísla: 236 044 119 a 236 044 182.

Běh do londýnských schodů

Po říjnovém setkání bývalých učitelů a pracovníků chystá Základní škola Londýnská další akci. Dne 22. listopadu se v prostorách školy uskuteční již 12. ročník tradiční sportovní společenské akce Běh do londýnských schodů. K účasti v „dospěláckých“ kategoriích jsou zváni všichni příznivci školy, bývalí žáci i jejich rodiče. Novinkou letošního ročníku je, že se všechny kategorie uskuteční v jeden den.

Podrobnosti: Martin Ševčík, tel.: 775 362 392, e-mail: sevcik@londyaska.cz.

Martin Ševčík, ředitel ZŠ Londýnská

Informační den UK

Pro ty, kteří potřebují informace o všech typech studia na Univerzitě Karlově (bakalářské, magisterské, doktorské) a o dalších možnostech, které univerzita nabízí (studium v zahraničí, studium osob se speciálními potřebami včetně osob se ZTP atd.) je na sobotu 12. listopadu připraven již třetí Informační den, určený všem zájemcům o studium. Od 9:00 do 15:00 budou v univerzitních prostorách v Celetné 16 a 20 fungovat informační stánky jednotlivých fakult, které se budou rovněž prezentovat v tzv. Modré posluchárně.

Dánské děti navštívily Prahu

Milý dánský příteli!

Ty, ani nikdo z Vás netuší, jak moc je nám po Vás smutno. My se Štěpánem jsme si již při rozlučkovém večeru uvědomili, že až odjedete, zmizí nám ze života něco moc pěkného, a to vztah, který jsme si s Vámi vytvořili.

Zpočátku jsme byli odtaziť, ale ledy se prolomily hned první den díky Vám, kteří jste bez váhání objali Štěpána jako starého dobrého přítele. Po Vašem odjezdu mi opravdu rvalo srdce vidět Štěpánovy smutné oči, když zjistil, že přišel o kamarády, které zde do teď nenašel.

Ano, jak jsme se všemi ostatními čekali, dopad do reality byl víc než tvrdý. Celý týden jsme na Vás mysleli, dokolečka vzpomínali na skvělé výlety a bezstarostné ney stravené s Vámi. Na to, jak ses zřítil ze svahu, ale i na Vaše rozzářené tváře, když jste viděli Karlův most a malé karikatury na něm.

Mrzí mě, že se nejspíš nedozvíš, jak moc nám chybíte, jak moc Vás máme rádi a jak jsme se cítili po Vašem odjezdu, protože ještě tolik neovládáme anglický jazyk, kterým bych své pocity podrobně popsal.

Nezbývá tužít nic jiného než doufat, že jste vyčetli naše myšlenky z ubrečených a víc než smutných obličejů a že z nás máte stejné dojmy, jako my z Vás.

Libá Tě

Nikol Trojanová,

ZŠ Na Smetance 1, Praha 2

Pozn. red.: Dánské děti byly na návštěvě v Praze v termínu 3. – 7. 10. 2005.

Studenti z Prahy 2 v Evropském parlamentu

Studenti oboru veřejná správa z Vyšší odborné školy a Obchodní akademie v Podskalské ulici navštívili v září na své studijní cestě do Francie, zaměřené na tisíciletou tradici Evropy, Evropský parlament ve Strasburku.

Návštěva se uskutečnila na pozvání poslance Evropského parlamentu za ODS Milana Cabrnocha. V den příjezdu do Francie se s poslancem studenti sešli v jednom ze zasedacích sálů, kde jim podrobně vysvětlil rozdíly mezi českým a Evropským parlamentem, hovořil o činnosti Evropské komise jako nevoleného orgánu, o zařazení poslanců do frakcí a výborů. V besedě zodpovídal např. otázky o dotační politice EU, o přízvání Turecka k rozhovorům o vstupu do EU, vyjádřil své postoje k jednotlivým problémům a zdůvodnil je. Zmínil se i o potížích ze zákulisí spojených zejména s jazykovými překlady a přesuny poslanců k jednáním z Bruselu do Strasburku a opačně.

Studenti si po zajímavé besedě prohlédli budovu Evropského parlamentu a pak z galerie sledovali plenární zasedání.

Bohumila Tučková

POLITICKÝ VĚZNI VARUJÍ: Dne 18. října se konal v Paláci Charitas Sněm 2005 Konfederace politických vězňů ČR, sídlicí ve Škrétově 6. Jeho účastníci přijali prohlášení, ve kterém varují reprezentance demokratických stran a státní představitel ČR před snahou nalézt konsenzus vůči komunistům a přijmout jejich politickou pomoc a spolupráci. Text: van, foto: KP V ČR

DOBRÁ ZPRÁVA

Boj s graffiti se ubírá správnou cestou

V minulém čísle seznámila zástupkyně starosty Jana Černochovej čtenáře se společným pilotním projektem firmy Komwag a městské části Praha 2 týkajícím se permanentní ochrany objektů proti graffiti. Projekt prošel úvodní fází a já bych se s vámi rád rozdělil o první zkušenosti, které jsme společnou cestou nabyl.

Projekt má několik fází. V té první jsme opravili přízemní části fasád vybraných domů. Opravy se týkaly zejména poškození graffiti, ale také zahrnovaly poškození způsobená běžným opotřebením. Použili jsme klasickou technologii (jádrovou a štukovou omítku a konečný nátěr fasádní barvou) s tím, že jsme povrch na závěr ošetřili antigraffiti penetračním nátěrem. Ve druhé fázi, v jejíž polovině se právě nalézáme, dohlédíme na předmětné domy a okamžitě odstraňujeme vznikající graffiti. Ve třetí fázi budeme poskytovat tytéž služby, jako ve druhé, s tím rozdílem, že plně-

ní bude hrazeno paušální částkou za každý objekt, zahrnutý do projektu. Tuto fázi zahájíme 1. prosince 2005.

Čísla potvrzují náš předpoklad „sprejery oblíbených“ míst. Za několik týdnů je zřejmé, že na některých domech budeme zasahovat opakovaně. Od 1. září do 14. října jsme celkově zasahovali třináctkrát u sedmi domů, přitom jen u tří z nich jednou. Permanentní

dozor jsme založili na posádkách našich vozů, kterých je přes padesát a každý den se pohybují po celé městské části. Posádky zaznamenávají případná poškození na sledovaných domech, jejich odstraňování následně řeší náš dispečink. Většinou se nám podaří graffiti odstranit do 24 hodin. Relativně krátká doba má velmi příznivý dopad na chráněné domy. Zatím jsme se díky rychlému odstranění a kvalitnímu penetračnímu nátěru nikdy nedostali do problému s poškozením omítky.

Závěrem mohu s úlevou konstatovat, že se projekt ubírá správnou cestou.

Michal Pára, Komwag, a. s.

Redakční poznámka: Na www.praha2.cz jsme se zeptali: Domníváte se, že vytvoření sprejů (graffiti) mohou nějak obohatit městské prostředí? 286 účastníků ankety odpovědělo rozhodně ano, 291 pouze na vyhraněných plochách industriálních objektů a 494 vůbec ne.

Děti dětem aneb Předvánoční odpoledne ve vinohradské sokolovně

Velké předvánoční zábavní odpoledne pro děti připravuje letos již po šestnácté agentura Večerní hvězda. Uskuteční se 27. listopadu od 14:30 ve velkém sále TJ Sokol Královské Vinohrady, Polská 1.

V průběhu uplynulých patnácti let si tato zajímavá předvánoční tradice získala velkou popularitu. Mezi její nejvýznamnější patrony patří Výbor dobré vůle Olgy Havlové, který nad několika ročníky převzal záštitu. Mezi sponzory figurovaly velké firmy, ale i menší a středně velcí podnikatelé.

Základní ideou pořadatelů je přispět k procesu integrace zdravotně handicapovaných dětí do řad ostatní dětské populace, a to formou přirozeného setkávání se při hře a volné zábavě. Proto také agentura již řadu let zve na tuto akci děti z Ústavu sociální péče tělesně postižených Zbůch u Plzně, které se aktivně účastní v soutěžních družstvech (vozičkáři). Mezi soutěžícími se objevují i žáci sokolských jednot z Středočeské a Barákovy župy.

Základní dramaturgické schéma velkého zábavního odpoledne je postaveno na dvou principech. Tím prvním je setkávání dětí s umělci. Kromě známých tváří jako např. Jiří Helekal, Jakub Smolík apod., se děti setkájí i se svými účinkujícími vrstevníky: např. se swingovým orchestrem Unisono ze Základní umělecké školy z Prahy 10 či s dětským Tanečním studiem Echo Praha.

Druhý dramaturgický princip vychází z přirozené hravosti a soutěživosti malých návštěvníků. Organizátoři vytvářejí kombinovanou soutěžní družstva, v nichž zdravotně i handicapované děti. Na vítěze

čekají drobné ceny, odměnu dostávají i děti z kolektivu, který se umístil jako druhý. Další drobné dárečky získávají při losování dětí v hledišti – to byvá zaplněno pražskými dětmi, které přijíždějí i ze vzdálenějších částí hlavního města.

len

Z jednoho z předvánočních odpolední v sokolovně v Riegrových sadech

Evropský projekt Sokrates a konference v Estonsku

Základní škola v Kládské je již druhým rokem zapojena do programu Evropské unie Sokrates – Comenius. Podprogram, jehož se spolu s dalšími třemi školami z Dánska, Německa a Estonska účastní, se jmenuje „Young in Europe“.

Každý rok se v rámci tohoto programu konají dvě pracovní setkání učitelů. Vloni byla konference v Praze a v Berlíně. V průběhu loňského školního roku zpracovávali žáci všech zúčastněných zemí celkem čtyři témata. Pracovním a jednacím jazykem je angličtina, občas se komunikuje i v němčině. První téma znělo: Já, moje rodina a okolí, dále děti psaly a kreslily vánoční přání, v únoru zpracovaly výtvarně i literárně Můj rodokmen a posledním úkolem ve školním roce 2004/2005 bylo natočení videofilmu o škole a jejím okolí. Všechny práce se dle rozpisu rozesílaly navzájem do jednotlivých škol tak, aby každá z nich dostala zášilkou od všech zúčastněných. Žáci se tak dozvídají o životě, kultuře, škole a lidech v jiných zemích. V neposlední řadě to vše přispívá k rozvoji anglického a německého jazyka.

Letošní druhý ročník byl zahájen pracovní konferencí ve škole v Estonsku. Tentokrát

z Kládské kromě učitelů vycestovali i čtyři žáci. Po přiletu do Tallinu, kde se sešli všichni zúčastnění z České republiky, Dánska a Německa, následovala návštěva místního gymnázia a prohlídka hlavního města s anglicky mluvící průvodkyní. Do městečka Voru bylo třeba ujet večer ještě 250 km – tam už čekaly rodiny, u kterých děti bydlely. Všichni měli možnost prohlédnout si překrásnou přírodu a památky, seznámit se s životem míst-

ních obyvatel, hodně času strávili ve zdejší škole. Během pěti dnů se konalo několik pracovních schůzek učitelů i žáků. Nesmírně zajímavá byla konference, kde děti anglicky hovořily o práci v projektu Sokrates a vzájemně si vyměňovaly zkušenosti z jednotlivých zemí. Jejím mottem se stalo heslo Peace, please.

Všichni se už nyní těší na leden, kdy bude Základní škola Kládská hostit své partnery z Dánska, Německa a Estonska v Praze. Do

té doby všechny čeká hodně práce na projektech, tentokrát z oblasti zeměpisu a dějepisu. Ze vzájemné spolupráce se vyvinula i další akce – výměnný pobyt žáků osmých tříd. V říjnu přijelo 36 žáků z dánského Brøndby do rodin žáků Kládské, na jaře české děti odjedou do Dánska. Tuto výměnu podporuje i městská část Praha 2, která částečně přispěje na dopravu. Díky tomu bude umožněna účast téměř všem dětem osmých tříd.

Text a foto: kav

ŘEKA VYPRÁVÍ

Strážníci od vody

Jejich rajón tvoří řeka od Podbavy k Vranému. Kapitáni vltavských plavidel o nich dobře vědí a mají před nimi respekt. Je jich devět, jsou státní, ramenať, umějí se potápět a mají překvapivě lingvistické znalosti. O kom je řeč? Přece o poříční jednotce Městské policie hlavního města Prahy.

Abyste objevili jejich služebnu, musíte se vydat až na samý konec Císařské louky. Právě tam jsou zakotvena jejich dvě celoláňová plavidla. Bílá, s majáčkem a charakteristickým znakem na boku. Větší z nich má délku přes osm a půl metru, menší necelých pět. „Naše jednotka vznikla před dvěma lety jako reakce na povodně. Ty totiž odhalily, že je velký nedostatek lidí, kteří by byli na podobné situace vyškoleni,“ vysvětluje vedoucí jednotky Jaroslav Netroufal a dodává, že inspiraci našli u obdobného útvaru celostátní kolegyně. Nyní tvoří součást integrovaného záchranného systému a jsou schopni účinně zasáhnout tam, kde si to situace vyžádá. „Přítomnou je ochrana života, zdraví a majetku,“ shrnuje pregnantně Jaroslav Netroufal.

I mimo krize mají ovšem poříční strážníci práce dost a dost. Hlídkují na Vltavě, dohlížejí na dodržování řádu plavební bezpečnosti, spolupracují s rybářskou stráží při kontrole rybářů, zajišťují různé sportovní nebo kulturní akce, kterých je prý na Vltavě běžně pět až deset do měsíce. A také jednoduše pomáhají. Někdy i v poněkud kuriózních případech. „Jednou za námi přišla postarší cháptačka, že prý na řece ztratila zubní protézu. Byla celá nešťastná, ta protéza stála dvacet tisíc. Tak si

kluci vzali neoprény, kyslíkové lahve a na druhý pokus ji i v té kalné vodě skutečně našli,“ vypráví Jaroslav Netroufal a hned přidává další příhodu z kategorie štátných podvodních náleží. Podle ní si jeden nápadník předehrával na loďce nanečisto předání snubního prstýnku své nastávající. Při manipulaci mu ovšem na vrátku pramici prsten vyklouzl a spadl do vody. Nebyť po ruce potápěči z poříční jednotky, bylo by jistojistě na světě o jednoho ženatého muže méně.

Poříční jednotka je svým způsobem mimořádný útvar. Dostat se do ní není snadné. A tak se možná ani nelze divit, když se vám stane to, co mně. Totiž, že zničehonic na vás

vedle sedící strážník spustí nefalšovanou čínštinou. „Je to docela praktické,“ směje se ten chlapík. Prý se mu to už několikrát osvědčilo při jednání s vietnamskými obchodníky.

Na závěr jsem se zeptal Jaroslava Netroufala, zda by mnil se svými kolegy, kteří chodí v ulicích. „Já už jsem prošel u policie vším možným, ale musím říci, že teď už bych se na ulici vrátit nechtěl. Tam jste vystaveni permanentnímu stresu, pořád jste s někým v konfliktu. Tady je to přeci jen o něčem jiném. Možná více o té pomoci. A lidé to dokážou ocenit,“ zamýšlí se Jaroslav Netroufal.

Text a foto: Adam Pražák

